الف) جلالت مقام داود رقی ّ

«عَنْ دَاوُدَ بْنِ كَثِيرٍ الرَّقِّيِّ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ ما مَعْنَى السَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ»؛
می‌گوید این‌که ما مدام سلام می‌دهیم و امر شده که سلام بدهیم، معنایش چیست؟ ببینید اگر داود بن کثیر صلاحیت نداشت، حضرت علیه السلام، به او به این صورت جواب نمی دادند. معلوم می شود مخاطب حضرت علیه السلام، انسان بزرگ و خوشفهم و فرهیخته و فهیمی بوده است که امام علیه‌السلام، به این صورت به او جواب داده‌اند. روایات متعددی در این زمینه هست. هم ما باید قدردان این روات باشیم و هم شکرگذار باشیم که در اصحاب، این‌طور کسانی بوده‌اند که چنین جایگاهی داشته‌اند که مخاطب امام باشند و بفهمند و الا اگر مثل امثال من بودند که حضرت علیه السلام، سکوت می‌کردند و یک جواب، که صرفا جوابی باشد، می‌دادند!

در روایت دارد: «يَا يُونُسُ كُلُّ مِمَّا يَحْتَمِلُهُ وَ لِكُلِّ وَقْتٍ حَدِيثٌ»[1]؛ این را چند بار دیگر هم گفته بودم. روایت «اطباق سبعة» چه مضامین مهمی دارد. این حدیث تنها در یک کتاب آمده است یعنی «کفایة الاثر» مرحوم خزاز قمی.

این روایت هم همینطور است. این روایت با این مضامین بالا، نقلش مختصر و یک جا است. یونس بن ظبیان – نه یونس بن عبدالرحمن - می‌گوید: ای‌بن رسول اللّه، تا حالا به این صورت نفرموده بودید. فرمودند: هر کسی می‌تواند یک چیز را تحمل کند و هر وقت هم، حدیث خاص خودش را دارد. منظور من قسمت اولش است: «كُلُّ مِمَّا يَحْتَمِلُهُ». تعبیر را ببینید! در اینجا هم داود بن کثیر، این شأن را داشته است که حضرت علیه السلام اینها را برای او بفرمایند.

---

[1]. علامه‌ی مجلسی، بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار علیهم السلام، ج ۳۶، ص۴۰۳.

بازبینی #1
ایجاد شده 9 ژوئیه 2024 15:17:51 توسط ... .
به روزرسانی شده 9 ژوئیه 2024 15:18:52 توسط ... .